

Vérszilva

(Prunus cerasifera 'Woodii')

5-8 méteres, alacsony növekedésű, sötétvörös, bordó levelű fa. Sötétpiros virágai áprilisban tömegesen nyílnak. Levél:fényes feketés vörös, lombhullásig tartja a színét Felhasználás:parkokba szoliter állásba, ezüstös lombú vagy sárgás levelű fák társaságába, színes évelők mellé ültessük. Sűrű sövény nevelhető belőle, mert a nyírást jól tűri.

Japánakác/Kínai pagodafa

(Sophora japonica)

Magas termetű, nyitott koronájú lombhullató fa. Törzsének kérge sötét szürkésbarna, szélesen barázdált, kötegesen repedezett. Spirálisan szórt állású, páratlanul szárnyasan összetett levelei hegyes csúcsú, tojásdad, ép szélű, rövid nyelű levélkékből állnak. A levélkék színi oldala fényes sötétzöld, fonákja kékeszöld. Krémfehér virágai nyár közepén lecsüngő fürtökben nyílnak, melyekből lapos, fényes, hüvelytermés fejlődik. Tizenöt évesen kezd csak virágozni. Termése éretten is zöld színű, húsos, egészen tavaszig a fán marad és folyamatosan hullik. Apró, bab alakú magvai feketék. Kérge és magja illóolajat és lektineket tartalmaz, melyek nagy mennyiségben mérgező, de kis mértékben gyomorsavlekötésre és homeopátiás gyógyszerekhez használják.

Májusfa/Z(s)elnicemeggy

(Padus avium)

Kistermetű (10 m) fa, melynek törzse gyakran görbe, vastagsága fölfelé haladva jellegzetesen csökken ún. sudarlós törzse van. Levelei tojásdadok, ráncosak. Fehér illatos virágai hengeres, bókoló fürtökben nyílnak. Lombfakadással egy időben, április elején virágzik. Fényes fekete csonthéjas meggytermései gömbölydedek, július végén érnek. Ízüik kesernyés-fanyar, de a madarak szívesen fogyasztják. Rövid életű (40 év), gyorsan növvő fa. Őszi lombszíne barnássárga. Őshonos fafajunk.

Cseresznyefa

(*Prunus avium*)

Fényes, vöröses barna kérge vékony, vízszintes csíkokban hámlik. Levelei szórt állásúak, elliptikusak, fűrészes szélűek. Lombhullató, a levelek ősszel narancssárgára, rózsaszínre vagy vörösre színeződnek lehullás előtt. Kétivarú virágai a lombfakadás előtt nyílnak 2-5 tagú csomókban, fehérek, hosszú kocsányon lógnak, ötszirmúak. A virágokat méhek porozzák be.

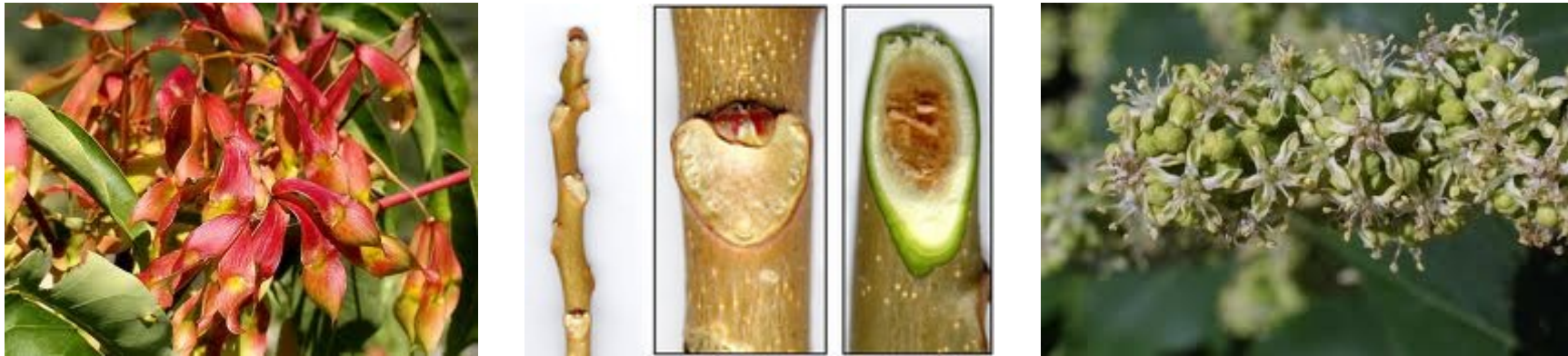
Szivarfa

(Catalpa bignonioides)

10-15 méter magas, laza gömbkoronájú, illatos virágú díszfa. Nagy szív alakú levelei tenyeresen erezettek. Feltűnően szép harang alakú fehér virágai május - júniusban nagy, sokvirágú, felálló bugákban nyílnak. Szivar alakú, éretten barna színű toktermése 20-40 cm hosszú. Őshazája Észak-Amerika. A városi levegőt a közepesnél jobban tűri, ezért utcafásításra is használják.

Bálványfa/Sátoros felleng (*Ailanthus altissima*)

Erős, egyenes törzsén enyhén szabálytalan, boltozatos koronát növeszt. Feltűnő jellegzetessége gallyainak narancsszínű, szivacsos bele, amiről levéltelen állapotban is fel lehet ismerni. Tápanyérszerű gyökérszete a talajban ritkán hatol lejjebb 60cm-es mélységnél. Szórt állású, változó méretű levelei 9-11 levélkéből állnak, páratlanul szárnyasan összetettek, kellemetlen szagúak. Laza, elágazó bugavirágzata sárgásfehér színű. Vitorlaszerű lependék termései végükön csavarodottak, így lehullásakor a mag még szélcsendes időben is messzire képes sodródni a fától. Kínai eredetű, könnyen elvadul.

A fekete nyár (*Populus nigra*)

30 méter magasra növe, tekintélyes méretű, szélesen felálló koronájú lombhullató fa. Különösen idős korában többtörzsűvé válik, és igen szabálytalan benyomást kelthet. Kérge idősebb korában feketésszürke, mélyen berepedezik. A rombusz alakú leveleinek nyele 9 cm hosszú is lehet! Március-április között virágzik, barkavirágzatait a szél porozza.

Zöld juharfa/Kőrislevelű juhar (*Acer negundo*)

Egyéves ágai zöld színűek, innen kapta a nevét is. Észak-amerikából származik, 10-20 méter magasra nő, sudaras koronát fejleszt, de ha sérülés éri, többől újra sarjad és többtörzsű bokorfává fejlődik. 3-5 darabból álló páratlanul szárnyasan összetett levélkéi durván fogasak vagy karéjosak, világoszöldek. Váltivarú virágai fürtvirágzatokban állnak, márciusban nyílnak. Termése ikerlependék, a szárnyai sarlósan összehajlanak. Szeptemberben érik, a termésérés után a következő nyárig a fán maradhat. Magja csírázókéességét hosszú ideig megőrzi.

Tatárjuhar

(Acer tataricum)

Gyakori, közepes termetű (20m), őshonos fafajunk. Törzse szabálytalan, görbe, erősen ágas, kérge téglalapokra tagolt, szürkésbarna, koronája sűrű. Hosszú életű, 300 éves is lehet, lassan növekszik. Leveli keresztben átellenesek, általában 5 karéjúak, mellékkaréjosak. Virágai laza sátorozó bugában nyílnak, szirmai sárgászöldek. Termése 2-4 cm hosszú ikerlependék, nevezik „boszorkányornak” is. Szeptember végén érik, október novemberben hullik.

Korai juhar

(Acer platanoides)

Nevét a kora tavasszal tömegesen megjelenő pompás sárgás-zöld ertyős virágzatáról kapta. Latin nevét a platánéhoz hasonló leveléről. A tavasszal ébredő természet első virágdíszes fái közé tartozik, ezért kedvelt parkfa is. Erős, méz illatú virágai kicsik, lombfakadás előtt nyílnak, ennek ellenére nem hivalkodók, messziről akár fakadó lombozatnak is nézhetjük őket. Ikerlependék termései 150 fokos szögben állnak, szétesve pörögve messze szállnak. Hegyvidékeink őshonos fája, a legmagasabbak 35 m-re nőnek.

Cseresznyeszilva/Potyóka (*Prunus cerasifera* 'Pissardii')

Alacsony vagy közepes termetű, feltörő ágrendszerű, tojásdad koronájú lombhullató fa. Kérge idővel pikkelyesen hámlóvá és repedezetté válik. Leveleinek széle finoman csipkés-fűrészkes, alakjuk tojásdad. Öttagú virágai fehérek, termései gömbölyűek, sárga vagy bordó színűek. Elhagyott kertekben az alanyként használt cseresznyeszilva a nemes alól kitörve önálló életre kel. Terméseit madarak, kisemlősök és az ember is terjeszti, magról kelt példányaival még városi környezetben is sokfelé találkozhatunk. A Kaukázus területéről származik.

Gömbkőris

(Fraxinus ornus 'Mecsek')

Magyar nemesítésű fajta, sűrű, szabályos koronával, mélyzöld lombozattal. Lapított gömbkoronájú 6 m-re is megnövő fa. Levele leggyakrabban 7 levélkéjű, melyek tojásdadok, sötétzöldek, ősszel sárgás, vagy lilásbarnák. Lombfakadás után, fehér illatos virágaival gazdagon virágzik.

Platán

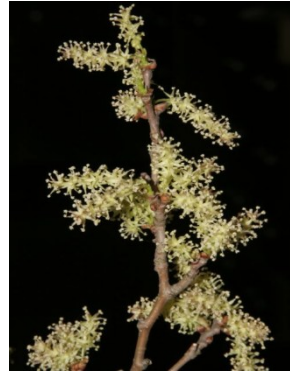
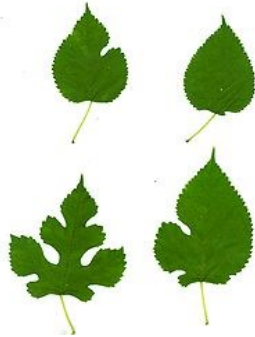
(Platanus hybrida)

Nagytermetű fa, törzsét pikkelyes kéreg fedi, mely darabokban leválik, az alatta lévő rész pedig halványsárgás, márványozott. A levelek szórtan helyezkednek el, nagy felületűek, 3–7 karéjúak. Egyszerű virágai gömbös egyivarú virágzatokba tömörülnek, melyek az ágak végeiről csüngenek le. Az alsóbb virágok többnyire termősek, a felsők porzósak, tehát a növények egylakiak. Mivel szélbeporzású ezért a termős virágokban hiányoznak a szíromlevelek. A gömbös termés csoport sok egymagvú makkocskából áll, melyek tövében hosszú szőrszálak találhatóak, ezek segítenek a széllel való terjedésben. Észak-Amerikában és a Himalájában őshonos fa.

Fehér eperfa/Szederfa

(Morus alba)

Kínából származik, nálunk nagyon gyakori. Termése a faeper/eper. Erősen sarjadó, 10 m magasra is növekvő formás fa. Sűrű lombozata miatt árnyékot adó díszfaként is ültetik. Nagy levelei változatos formájúak, szíves vállúak, osztatlanok vagy karéjosak. A porzós virágzat világossárga lecsüngő barka, a termős virágzat felfelé álló fejecske. Áprilistól júniusig virágzik. Gyümölcsei átermések, fehér, halványpiros, vagy sötétebb vörös színűek, kellemesen édesek, ehetőek. A fehér eperfa zsenge leveleit kedvelik a selyemhernyók, sok helyen ezért telepítették.